

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 23 lutego 2026 r.

DOOŚ-WDŚI.420.7.2025.KN.18

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań [REDAKTED] i [REDAKTED] z 7 marca 2025 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z 21 listopada 2024 r., znak: WOOŚ.420.123.2018.PP, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 63 na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego - Łuków od km 287+884,00 do km 299+348,30”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a., w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, ze zm.), dalej u.o.o.ś.:

I. uchyla sentencję decyzji w części:

„po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 maja 2018 r. GDDKiA Oddział w Lublinie reprezentowanej przez Pana [REDAKTED] ul. [REDAKTED]”

i w tym zakresie orzeka:

„po rozpatrzeniu wniosku Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z 30 maja 2018 r.”;

II. uchyla punkt I.1 decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Przedsięwzięcie obejmuje rozbudowę drogi krajowej DK63 na odcinku drogi położonym w województwie lubelskim na terenie powiatu łukowskiego, miasto Łuków i gmina Łuków (obróby: Łuków, Gołaszyn, Krynka, Biardy) oraz w województwie mazowieckim na terenie powiatu siedleckiego, gmina Wiśniew, obręb Okniny. Rozbudową zostanie objęty odcinek drogi od km 287+884,00 do km 299+348,30. Jest to przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), dalej r.o.o.ś., w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.). Przedsięwzięcie polega na rozbudowie i przebudowie zrealizowanego przedsięwzięcia – drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości powyżej 1 km, innej niż drogi wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 r.o.o.ś.

Przebieg drogi krajowej nr 63 na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – Łuków, od km 287+884,00 do km 299+348,30 został zilustrowany na mapach stanowiących załącznik nr 1 do decyzji”;

III. uchyla punkt I.2 decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Zasady postępowania z wierzchnią warstwą gleby:
  - a) zdjęcie wierzchniej warstwy gleby (humusu) wraz z roślinnością zieloną należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. Dopuszcza się zdjęcie humusu również w okresie lęgowym, pod warunkiem przeprowadzenia przez specjalistę ornitologa, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem zdejmowania humusu, kontroli terenu inwestycji pod kątem obecności stanowisk lęgowych ptaków. W przypadku stwierdzenia lęgów, zdejmowanie humusu należy wstrzymać do czasu wyprowadzenia młodych. Ponowne podjęcie prac wymaga zgody specjalisty ornitologa;
  - b) zebraną glebę należy złożyć w przyzmach o wysokości nie większej niż 2,5 m w pobliżu pasa robót, w miejscu wskazanym przez nadzór przyrodniczy. Przyzmy lokalizować w odległości minimum 50 metrów od cieków, w miejscach nienarażonych na rozjeżdżanie przez pojazdy i inne maszyny budowlane.
  - c) glebę, masy ziemne powstające w wyniku prac ziemnych oraz osady wydobyte z koryt cieków należy w pierwszej kolejności wykorzystać do rekultywacji terenu, w tym do odtworzenia warstwy glebowej, urządzenia terenów zieleni, formowania skarp, wykopów i nasypów, lub też umożliwić ich wykorzystanie przez inne podmioty. Materiały ziemne wykorzystywane przy pracach wykończeniowych (np. formowanie skarp) powinny być pochodzenia lokalnego, tak aby nie zawierały bazy nasion gatunków obcych temu regionowi.
2. Dojazd na teren budowy i do zapleczy budowy należy prowadzić w pierwszej kolejności w oparciu o istniejącą sieć dróg. Drogi dojazdowe należy lokalizować w pasie drogowym planowanej inwestycji i tymczasowo utwardzać ażurowymi płytami betonowymi. W razie konieczności dodatkowe drogi dojazdowe należy wytyczyć w miejscach niekolidujących z ciekami i zbiornikami wodnymi oraz siedliskami płazów i siedliskami przyrodniczymi będącymi przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. W przypadku konieczności przekroczenia drogą dojazdową cieku, zabrania się zmniejszania przekroju poprzecznego cieku.
3. Zaplecza budowy należy lokalizować w pierwszej kolejności w granicach projektowanego pasa drogowego, w miejscach gdzie występują grunty słabo przepuszczalne bądź nieprzepuszczalne o zaleganiu zwierciadła wody na głębokości większej niż 3 m p.p.t. Z możliwości lokalizacji zapleczy budowy należy wykluczyć tereny:
  - a) występowania wód gruntowych na głębokości mniejszej niż 1 m p.p.t.;
  - b) położone w obszarach leśnych (tj. od km 292+300 do km 294+900);

- c) w odległości mniejszej niż 100 m od brzegów rzeki Krzny Północnej oraz od przebudowywanych rowów melioracyjnych;
  - d) położone w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowy mieszkaniowej.
4. Place budowy oraz zaplecza budowy:
- a) należy wyposażać w techniczne i chemiczne środki do ograniczania rozprzestrzeniania się, usuwania lub neutralizacji zanieczyszczeń ropopochodnych. W przypadku wycieku substancji ropopochodnych należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
  - b) w obrębie zaplecza budowy należy zlokalizować place parkingowo-serwisowe, myjnie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych, miejsca magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsca magazynowania odpadów;
  - c) tankowanie, serwisowanie oraz parkowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych należy prowadzić na terenie placów parkingowo-serwisowych;
  - d) dopuszcza się tankowanie i serwisowanie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych poza placami parkingowo-serwisowymi, pod warunkiem zabezpieczenia gleby w miejscu ich posadowienia za pomocą materiałów technicznych umożliwiających ujęcie ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych;
  - e) materiały pędne oraz oleje i smary wykorzystywane na etapie realizacji przedsięwzięcia należy magazynować na terenie placów parkingowo-serwisowych. Powyższe substancje należy magazynować w zamykanych i szczelnych pojemnikach, odpornych na działanie przechowywanych w nich substancji, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych;
  - f) mycie maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych należy prowadzić na terenie myjni;
  - g) place parkingowo-serwisowe oraz myjnie należy zlokalizować na utwardzonym i uszczelnionym podłożu. Ponadto należy wyposażać je w urządzenia do podczyszczania ścieków z zawiesin oraz substancji ropopochodnych;
  - h) materiały budowlane oraz substancje i preparaty stosowane na etapie realizacji przedsięwzięcia, z kart charakterystyki których wynika, że mogą stanowić zagrożenie dla wód lub dla gleby, należy magazynować na terenie zaplecza budowy na utwardzonym i uszczelnionym podłożu, w miejscach osłoniętych przed działaniem czynników atmosferycznych oraz zabezpieczonych przed dostępem osób nieuprawnionych. Miejsca te należy wyposażać w urządzenia lub środki umożliwiające ich zebranie lub neutralizację w sytuacji przypadkowego wydostania się z opakowań. Rodzaje i ilość urządzeń lub środków dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych materiałów, substancji i preparatów. Powyższe materiały, substancje i preparaty magazynować i przemieszczać w opakowaniach producenta. W przypadku ich wydostania się z opakowań, należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;

- i) dopuszcza się magazynowanie niezanieczyszczonej gleby i ziemi przewidzianych do wykorzystania do realizacji przedsięwzięcia oraz humusu poza zapleczem budowy, za wyjątkiem odcinków wykluczonych, o których mowa w pkt 3, i w sąsiedztwie drzew, o których mowa w pkt 14 lit. a;
  - j) podłoże, o którym mowa w lit. g i h, należy wykonać przy użyciu wodoodpornych i mrozoodpornych płyt betonowych o klasie wytrzymałości minimum C35/45, uszczelnionych za pomocą elastycznych spoin odpornych na działanie czynników atmosferycznych (temperatury, promieni UV, deszczu i powietrza) oraz substancji ropopochodnych lub przy użyciu geomembran;
  - k) ścieki bytowe z funkcjonowania zapleczy budowy należy gromadzić w szczelnych bezodpływowych zbiornikach;
  - l) należy stosować oświetlenie spełniające wytyczne określone w pkt IV.2.
5. Na etapie budowy należy ograniczać emisję zanieczyszczeń pyłowo-gazowych do powietrza przez:
- a) wyłączanie silników pojazdów i maszyn budowlanych w czasie postoju;
  - b) ograniczanie operacji mieszania kruszywa ze spoiwem na miejscu budowy oraz stosowanie do podbudowy gotowych mieszanek bitumicznych;
  - c) zapewnienie mycia kół pojazdów opuszczających teren budowy;
  - d) utrzymywanie dróg dojazdowych, terenu placu budowy i zaplecza budowy oraz magazynowanych przyzm gruntu w stanie ograniczającym pylenie, w przypadku dróg dojazdowych, placu budowy i zaplecza budowy – przez ich czyszczenie lub zraszanie w warunkach suchej i wietrznej pogody, w przypadku przyzm gruntu – przez ich hydroobsiew, zraszanie lub przykrywanie w warunkach suchej i wietrznej pogody.
6. Obiekty budowlane zlokalizowane w sąsiedztwie miejsc prowadzenia prac budowlanych należy chronić przed skutkami nadmiernych wibracji:
- a) przed przystąpieniem do prac budowlanych, w trakcie których będą wykorzystywane maszyny i urządzenia mogące być źródłem drgań technologicznych (w tym: walce statyczne i wibracyjne, ubijaki mechaniczne, płyty wibracyjne), należy dokonać oceny stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródła drgań oraz oceny ich podatności na drgania. W przypadku miejsc, gdzie prace będą prowadzone z wykorzystaniem walców wibracyjnych, ocen tych należy dokonać w odległości do 60 m od źródła drgań;
  - b) parametry pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań dostosować do stanu technicznego budynków znajdujących się w zasięgu oddziaływania tych drgań;
  - c) podczas prowadzenia prac, o których mowa w lit. a, należy monitorować stan techniczny budynków, z których oceny wynika, że emitowane drgania mogą być szkodliwe dla ich konstrukcji, a także poziom drgań i ich wpływ na konstrukcję tych budynków;
  - d) jeżeli przeprowadzona ocena i monitoring, o których mowa w lit. a i lit. c, wykażą możliwość wystąpienia szkodliwego wpływu drgań na konstrukcję budynków, prace budowlane, o których mowa w lit. a, należy prowadzić z zastosowaniem technologii bezwibracyjnych (np. stosowanie walców statycznych) lub z wykorzystaniem maszyn

- i urządzeń o niskiej emisji drgań (np. do zagęszczania gruntu podczas zasypywania wykopów stosować maszyny i urządzenia nieprzekraczające masy 300 kg);
- e) nie należy wykorzystywać walców wibracyjnych w odległości mniejszej niż 20 m od zabudowy, a w przypadku ciężkich walców wibracyjnych (o maksymalnej sile odśrodkowej ≥ 80 kN) – w odległości mniejszej niż 60 m od zabudowy;
  - f) ocena i monitoring, o których mowa w lit. a i lit. c, powinny być przeprowadzone przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane;
  - g) ocena i monitoring, o których mowa w lit. a i lit. c, powinny być przeprowadzone zgodnie z odpowiednimi normami znajdującymi się w zbiorze Polskich Norm.
7. Należy ograniczyć emisję hałasu na etapie budowy przedsięwzięcia:
- a) zabrania się prowadzenia prac budowlanych na terenach występujących w odległości do 100 m od obszarów chronionych akustycznie w porze nocnej, tj. w godzinach 22:00 – 6:00 (poniedziałek – sobota), oraz w niedziele i w dni ustawowo wolne od pracy;
  - b) dopuszcza się prowadzenie prac budowlanych, o których mowa w lit. a, również w porze nocnej oraz w niedziele i w dni ustawowo wolne od pracy, jeżeli ich technologia wymaga zachowania ciągłości robót, tj.: układanie nawierzchni betonowej, asfaltowej, wykonywanie ustroju nośnego obiektów mostowych, odwadnianie wykopów budowlanych, pod następującymi warunkami:
    - po uprzednim zawiadomieniu, z 1 tygodniowym wyprzedzeniem, mieszkańców terenów narażonych na hałas, a także władz właściwego miejscowo samorządu gminnego o miejscu i czasie trwania prac;
    - przy zastosowaniu na całej długości frontu robót przenośnych ekranów akustycznych, osłon lub obudów o izolacyjności akustycznej wynoszącej minimum 15 dB, o wysokości większej o co najmniej 1 m w stosunku do źródła hałasu i nie niższej niż 2 m, a w przypadku stacjonarnych źródeł hałasu dodatkowo z zastosowaniem mat wibroakustycznych.
8. Nawierzchnię drogi zaprojektowaną jako redukującą emisję hałasu, na odcinkach, o których mowa w pkt IV.1, należy czyścić co najmniej dwukrotnie w ciągu roku, w okresach: kwiecień-maj oraz październik-listopad.
9. Gospodarkę odpadami należy prowadzić w następujący sposób:
- a) odpady powstałe na etapie realizacji przedsięwzięcia należy magazynować na terenie specjalnie przygotowanych placów zlokalizowanych w obrębie zaplecza budowy;
  - b) dopuszcza się magazynowanie odpadów w postaci gleby i ziemi, w tym kamieni, niezawierających substancji niebezpiecznych (kod: 17 05 04) poza zapleczem budowy, za wyjątkiem miejsc wykluczonych, o których mowa w pkt 3 i w pkt 14 lit. a;
  - c) place przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy zlokalizować na utwardzonym i uszczelnionym podłożu;
  - d) podłoże, o którym mowa w lit. c, należy wykonać przy użyciu wodoodpornych i mrozoodpornych płyt betonowych o klasie wytrzymałości minimum C35/45 uszczelnionych za pomocą elastycznych spoin odpornych na działanie czynników

- atmosferycznych (temperatury, promieni UV, deszczu i powietrza) oraz substancji chemicznych lub przy użyciu geomembran;
- e) place i miejsca przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych należy wyposażać w urządzenia lub środki umożliwiające zebranie lub neutralizację odpadów, w sytuacji ich przypadkowego wydostania się z pojemników. Rodzaje i ilość tych urządzeń lub środków należy dostosować do rodzaju i ilości magazynowanych odpadów. W przypadku wydostania się odpadów z pojemników należy je niezwłocznie usunąć lub zneutralizować;
  - f) ciekłe odpady niebezpieczne należy magazynować w miejscach wyposażonych w wannę zabezpieczającą do wychwytywania wycieków. Przy magazynowaniu cieczy należy stosować zasadę, że ogólna objętość zmagazynowanych cieczy nie może przekroczyć ilości stanowiącej 10 krotność pojemności wanny zabezpieczającej, która jednocześnie musi być większa niż pojemność największego zmagazynowanego pojemnika.
10. Etapy realizacji i użytkowania przedsięwzięcia należy objąć nadzorem przyrodniczym, który ma składać się z wykwalifikowanych specjalistów (w szczególności herpetologa, ichtiologa, ornitologa, chiropterologa, entomologa, dendrologa i fitosocjologa), posiadających doświadczenie praktyczne, zdobyte w trakcie pracy w terenie. Poszczególni specjaliści, w ramach swoich kompetencji, będą przedstawiać wskazania co do dalszego prowadzenia prac lub proponować dodatkowe rozwiązania naprawcze, które wnioskodawca obowiązany jest wprowadzić. Do obowiązków nadzoru będzie należało:
- a) prowadzenie kontroli terenu pod kątem obecności zwierząt lub ich kryjówek przed rozpoczęciem prac przygotowawczych oraz w czasie budowy. Kontrole należy prowadzić w związku ze zdejmowaniem wierzchniej warstwy gleby, wycinką drzew i krzewów, rozbiórką obiektów budowlanych, a także w wykopach budowlanych. Zakres i częstotliwość kontroli należy dostosować do biologii poszczególnych grup zwierząt oraz warunków pogodowych. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt należy zapewnić im możliwość przemieszczania się poza obszar robót budowlanych lub przenieść zidentyfikowane osobniki na siedliska optymalne dla danego gatunku;
  - b) zabezpieczenie wykopów i innych elementów na placu budowy, mogących stanowić antropogeniczne pułapki dla zwierząt (np. przez ich ogrodzenie, stosowanie pochylni przeciwdziałających uwięzieniu, przykrywanie studzienek i wpustów);
  - c) prowadzenie nadzoru nad działaniami, o których mowa w pkt 11-17, 20;
  - d) modyfikowanie metod i harmonogramu poszczególnych prac z uwzględnieniem zmian sezonowych pór roku i warunków pogodowych, w tym temperatury;
  - e) identyfikowanie pojawiających się zagrożeń dla przyrodniczych elementów środowiska i wprowadzanie działań zaradczych lub naprawczych.
11. Przed rozpoczęciem prac budowlanych, pod nadzorem specjalisty fitosocjologa, należy od strony przebudowywanej DK63 wygrodzić płaty siedliska 9170 – grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny, będącego przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Wygrodzenie ma być oznaczone taśmą ostrzegawczą w jaskrawym kolorze,

o szerokości minimum 3 cm, oraz tablicą informacyjną o zakazie wstępu. Wygradzeniu podlega siedlisko na odcinkach:

- a) od km 291+775 do km 291+820 (strona prawa);
- b) od km 294+360 do km 294+400 (strona prawa).

12. Ochrona płazów w związku z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia:

- a) przed rozpoczęciem prac budowlanych, pod nadzorem specjalisty herpetologa, należy zamontować tymczasowe ogrodzenia herpetologiczne, zapobiegające przedostawaniu się płazów na teren budowy:
  - ogrodzenia należy zamontować po obu stronach drogi na odcinkach od km 296+800 do km 296+900 oraz od km 298+985 do km 299+060. W razie konieczności herpetolog winien dostosować szczegółową lokalizację ogrodzenia dla płazów do lokalnych uwarunkowań terenowych i korytarzy migracyjnych lub wskazać nowe miejsca wymagające zabezpieczenia;
  - ogrodzenia powinny spełniać wymagania, o których mowa w pkt IV.5.c;
  - w szczycie sezonowych migracji wiosennych (od 15 lutego do 15 maja) i jesiennych (od 15 września do 31 października) kontrolę stanu ogrodzenia należy wykonywać raz dziennie. W pozostałym okresie aktywności płazów (początek lutego - koniec października) raz na 2 dni. Gromadzące się w obrębie terenu budowy płazy należy przenosić, pod nadzorem specjalisty herpetologa, na siedliska zastępcze;
- b) w miejscach prowadzenia prac budowlanych nie należy dopuszczać do tworzenia się zastoisk z wodą, które mogą zostać zasiedlone przez płazy;
- c) każdego roku eksploatacji przedsięwzięcia we wrześniu należy skontrolować zbiorniki retencyjne pod kątem obecności płazów. W przypadku stwierdzenia ich obecności, należy przenieść je, pod nadzorem specjalisty herpetologa, na siedliska zastępcze zlokalizowane poza pasem drogowym DK63.

13. Zasady prowadzenia wycinki drzew i krzewów:

- a) wycinkę drzew i krzewów należy ograniczyć do egzemplarzy kolidujących z realizacją inwestycji i prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. Dopuszcza się możliwość prowadzenia wycinki drzew i krzewów również w okresie lęgowym, pod warunkiem przeprowadzenia przez specjalistę ornitologa, nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem wycinki, kontroli terenu objętego wycinką, pod kątem obecności stanowisk lęgowych ptaków. W przypadku stwierdzenia lęgów, wycinkę należy wstrzymać do czasu wyprowadzenia młodych. Ponowne podjęcie wycinki wymaga zgody specjalisty ornitologa;
- b) wycinkę drzew o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm, oraz drzew z odstającą korą lub obecnością dziupli należy poprzedzić kontrolą pod kątem wykorzystania ich jako kryjówek letnie i zimowe przez nietoperze. Kontrolę należy przeprowadzić pod nadzorem specjalisty chiropterologa nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem wycinki. W przypadku stwierdzenia obecności nietoperzy, należy wstrzymać wycinkę do czasu opuszczenia zajmowanych przez nie kryjówek. Ponowne podjęcie wycinki wymaga zgody specjalisty chiropterologa;

- c) przed wycinką drzew o obwodzie pni powyżej 50 cm, mierzonym na wysokości 130 cm, w których znajdują się dziuple, specjalista entomolog powinien skontrolować je pod kątem obecności siedlisk bezkręgowców. Kontrola musi być przeprowadzona nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem wycinki. W przypadku stwierdzenia obecności stanowisk chronionych gatunków bezkręgowców, należy wstrzymać wycinkę oraz podjąć działania określone przez specjalistę entomologa.
14. Nieprzeznaczone do wycinki drzewa i krzewy, rosnące w sąsiedztwie miejsca realizacji inwestycji, należy zabezpieczyć pod nadzorem specjalisty dendrologa w następujący sposób:
- a) w zasięgu rzutu koron drzew oraz krzewów powiększonemu o bufor 1 m:
- nie jest dopuszczalna zmiana poziomu terenu, ruch pojazdów i maszyn budowlanych oraz magazynowanie odpadów i materiałów budowlanych;
  - nie należy lokalizować zapleczy budowy;
  - teren należy otoczyć ogrodzeniem ochronnym o wysokości nie mniejszej niż 2 m, oznaczonym tablicą informującą o zakazach, o których mowa w tiret pierwsze i drugie;
- b) w przypadku konieczności prowadzenia prac w strefie, o której mowa w lit. a:
- prace ziemne należy wykonywać ręcznie lub przy użyciu niewielkich koparek;
  - odsłonięte korzenie należy zabezpieczyć przed wysychaniem i mrozem, np. przez zastosowanie osłon jutowych i niezwłoczne zasypywanie wykopów w pobliżu drzew po zakończeniu prac. W razie konieczności przycięcia korzeni nie należy zabezpieczać przyciętych miejsc preparatami grzybobójczymi;
  - pnie drzew należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi i chemicznymi, np. przez osłonięcie pni deskami, drewnianymi listwami, tkaniną jutową, matami ze słomy, włókniną, gumowymi oponami. Deski nie mogą opierać się na sztykach korzeniowych, lecz na podłożu, a całość osłony powinna zapewniać swobodny dostęp powietrza do pnia;
  - dopuszcza się uprzedzenie nieuniknionych uszkodzeń drzew przez cięcia techniczne ograniczające rozmiar uszkodzeń. Cięcia należy wykonywać ostrym narzędziem, pozostawiając gładką ranę. Przy dużych ubytkach korzeni osoba pełniąca nadzór przyrodniczy może zdecydować o rekompensacyjnym cięciu koron;
- c) w okresie występowania wysokich temperatur i braku opadów należy podlewać drzewa i krzewy znajdujące się w zasięgu leja depresji spowodowanego prowadzeniem odwodnień budowlanych.
15. Działania minimalizujące w związku z usuwaniem roślin:
- a) pod nadzorem specjalisty dendrologa należy wykonać nasadzenia zastępcze w ilości nie mniejszej niż 519 sztuk drzew i 838 sztuk krzewów;
- b) cechy materiału roślinnego wykorzystywanego do nasadzeń zastępczych:
- wyprodukowany zgodnie z zasadami agrotechniki szkółkarskiej;
  - uformowany z zachowaniem pokroju charakterystycznego dla danego gatunku;
  - bez uszkodzeń mechanicznych oraz śladów żerowania owadów;

- zwarta, nieuszkodzona i nieprzesuszone bryła korzeniowa;
  - sadzonki drzew o wysokości minimum 250 cm, obwody pni na wysokości 130 cm powinny wynosić minimum 16 cm;
- c) wymagania dotyczące sadzenia:
- powierzchnię dołów pod sadzonki pokryć ziemią urodzajną. Doły te mają mieć dwukrotnie większą wielkość od bryły korzeniowej, a w przypadku sadzenia drzew z gołymi korzeniami – trzykrotnie większą;
  - rośliny podlać od razu po posadzeniu;
  - pnie drzew należy ustabilizować przez przywiązanie palików tuż pod koroną przy użyciu elastycznej taśmy nośnej;
- d) do nasadzeń należy wykorzystać gatunki rodzime, biorąc pod uwagę panujące na danym terenie warunki siedliskowe, w tym warunki glebowe oraz uwarunkowania techniczne, ekologiczne i krajobrazowe. Terminy sadzenia drzew oraz odległości pomiędzy poszczególnymi sadzonkami należy dobrać w zależności od rodzaju systemu korzeniowego i typu sadzonych drzew;
- e) nasadzenia należy wykonać w ciągu 3 lat od rozpoczęcia realizacji inwestycji. Sposób wykonania nasadzeń, ich lokalizację, skład gatunkowy i odległości pomiędzy sadzonkami wskaże specjalista dendrolog;
- f) należy przeprowadzić ocenę udatności i trwałości nasadzeń zastępczych w okresie 5 lat od ich wprowadzenia – w 1., 3. i 5. roku. W przypadku stwierdzenia braku zachowania żywotności nasadzenia, należy je uzupełnić najpóźniej w następnym roku kalendarzowym. Termin sadzenia, rodzaj sadzonek, gatunki drzew i uwarunkowania meteorologiczne określi specjalista dendrolog.
16. Kolidujące z miejscem realizacji inwestycji gniazdo bociana białego położone w km 289+300 DK63 należy, pod nadzorem specjalisty ornitologa, przenieść w lokalizację poza pasem drogowym, spełniającą wymogi ekologiczne dla bociana białego oraz niekolidującą z inwestycją. Przenoszenie i ponowna instalacja gniazda powinna być wykonana poza okresem 1 marca – 15 sierpnia.
17. Zasady prowadzenia prac budowlanych w rejonie cieków i zbiorników wodnych:
- a) prace w obrębie koryt cieków należy prowadzić przy niskim stanie wód, z brzegów cieku, bez wjazdu sprzętu budowlanego do koryta;
  - b) należy stosować rozwiązania techniczne i organizacyjne zabezpieczające przed niszczeniem brzegów, zwężeniem koryta oraz ograniczeniem swobodnego przepływu wód podczas przebudowy mostów i przepustów, np. prace pod osłoną grodz, wykonanie kanałów obiegowych, kanałów zastępczych;
  - c) należy stosować rozwiązania techniczne i organizacyjne zabezpieczające przed zasypywaniem cieku, zmętnieniem wód oraz przed przedostaniem się substancji chemicznych, odpadów i makrozawiesin do wód powierzchniowych, np. przez stosowanie podwieszonych siatek, wygrodenie przegrodami przeciwmulowymi lub płótkami z geowłókniny, zastosowanie mat i folii zabezpieczających;

- d) prace budowlane ingerujące w koryta cieków należy prowadzić pod nadzorem specjalistów ichtiologa i herpetologa, poza okresem tarła ryb i inkubacji ikry, tj. poza okresem 1 marca – 31 lipca;
  - e) likwidację części zbiornika wodnego po prawej stronie DK63 od km 298+985 do km 299+060 należy przeprowadzić zgodnie z następującymi wytycznymi:
    - likwidacji może podlegać nie więcej niż 68 m² powierzchni zbiornika;
    - optymalnym terminem likwidacji jest okres wrzesień-październik, jednak dopuszcza się możliwość ingerencji w zbiornik również poza tym terminem, pod warunkiem wcześniejszego odłowienia płazów pod nadzorem specjalisty herpetologa;
    - przed przystąpieniem do częściowego zasypania zbiornika należy go szczelnie wygrodzić;
    - strefę przeznaczoną do zasypania oczyścić z roślinności, kontrolując każdorazowo obecność pakietów jaj (zarówno na usuwanych roślinach, jak i w odsłoniętej toni wodnej);
    - jaja, kijanki oraz osobniki dojrzałe przenosić do pozostałej, niepodlegającej likwidacji części zbiornika;
    - wygrodzoną część zbiornika zasypywać jednostronnym frontem roboczym.
18. Zasady prowadzenia odwodnienia gruntu na etapie budowy:
- a) należy wykorzystać rozwiązania techniczne służące ograniczeniu zasięgu leja depresji (np. przez zastosowanie ścianek szczelnych, igłofiltrów lub drenaży drogowych);
  - b) wody pochodzące z odwodnienia terenu budowy przed odprowadzeniem do rzeki Krzna Północna należy oczyścić w osadnikach.
19. Zasady eksploatacji systemu odwodnienia drogi:
- a) wody opadowe i roztopowe należy odprowadzać za pomocą otwartych rowów trawiastych lub kanalizacji deszczowej do odbiorników, tj.: istniejących rowów melioracyjnych, projektowanych rowów, szczelnych zbiorników retencyjnych, układów rozsączających (tunele rozsączające, studnie chłonne) oraz do rzeki Krzna Północna;
  - b) wody opadowe i roztopowe z układu drogowego przed odprowadzeniem do rzeki Krzna Północna należy podczyścić w osadnikach i w separatorach substancji ropopochodnych”;
20. W przypadku stwierdzenia obecności w miejscu realizacji przedsięwzięcia inwazyjnych gatunków roślin innych niż: inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Polski, inwazyjne gatunki obce stwarzające zagrożenie dla Unii oraz inwazyjne gatunki obce, które prawdopodobnie spełniają kryteria uznania ich za stwarzające zagrożenie dla Unii:
- a) rośliny należy usunąć metodą mechaniczną – wyrwać albo wykosić ręcznie lub ściąć części nadziemne, a części podziemne wykopać;
  - b) odzież roboczą oraz wykorzystane narzędzia należy oczyścić bezpośrednio po usunięciu roślin;

- c) usunięte rośliny, glebę zanieczyszczoną nasionami lub innymi częściami roślin, z których rośliny te mogą się rozmnożyć, oraz pozostałości z oczyszczania odzieży roboczej i narzędzi należy niezwłocznie umieścić w szczelnych workach lub pojemnikach i traktować jako odpad przeznaczony do unieszkodliwienia. Usunięte drzewa oraz krzewy pozbawione nasion oraz innych części, z których rośliny te mogą się rozmnożyć, można magazynować w miejscu ich usunięcia do czasu przekazania do dalszego postępowania;
- d) czynności te należy wykonać pod nadzorem i zgodnie z wytycznymi specjalisty dendrologa.

IV. uchyla punkt I.3 decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacjach wymaganych do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś.:

1. Należy zastosować nawierzchnię o obniżonej emisji akustycznej (o skuteczności akustycznej nie mniejszej niż 1,5 dB) na następujących odcinkach DK63:
  - od km 287+884 do km 291+440;
  - od km 296+150 do km 299+152;
  - od km 299+176 do km 299+297.
2. Wymagania projektowe dotyczące oświetlenia przedsięwzięcia:
  - a) stosować lampy LED lub niskociśnieniowe lampy sodowe o temperaturze barwowej nie większej niż 3600 K;
  - b) stosować lampy z zamkniętymi kloszami lub w szczelnych osłonach,
  - c) stosować źródła światła i oprawy, które kierują strumień światła wyłącznie do oświetlanego obiektu lub terenu; należy stosować oświetlenie z góry na dany obiekt lub teren;
  - d) zaprojektować systemy automatycznego sterowania oświetleniem, w szczególności w strefach niewymagających stałego oświetlenia. Należy stosować oświetlenie, którego natężenie będzie regulowane natężeniem światła naturalnego, uruchamiane za pomocą czujników ruchu oraz wyłączniki czasowe.
3. Zasady umacniania koryta cieków przy projektowanych obiektach inżynierskich:
  - a) umocnienia cieków należy wykonać z wykorzystaniem metod i materiałów naturalnych (kamień, faszyna, roślinność stabilizująca) lub z materaców gabionowych;
  - b) w przypadku zastosowania materaców gabionowych ich powierzchnię należy pokryć humusem pozyskanym w wyniku prac, o których mowa w pkt III.1;
4. Przy projektowaniu systemu odwodnienia należy uwzględnić poniższe wytyczne:
  - a) należy zaprojektować system złożony z otwartych rowów trawiastych, kanalizacji deszczowej, szczelnych zbiorników retencyjnych, układów rozsączających (tunele rozsączające, studnie chłonne);
  - b) urządzenia odprowadzające wody opadowe i roztopowe do rzeki Krzna Północna należy wyposażyć w osadniki i w separatory substancji ropopochodnych. Wylot

- systemu odwodnienia należy zabezpieczyć zastawką mechaniczną umożliwiającą zatrzymanie odpływu i przechwycenie zrzutu awaryjnego;
- c) nachylenie skarp rowów nie może być większe niż 1:1,5. Po uformowaniu skarp należy je zadarnić przez obsianie mieszanką traw;
  - d) na odcinkach, gdzie projektowane są korytka betonowe, w odstępach nie większych niż co 200 m należy zastosować pochylnie ewakuacyjne, których projekt należy uzgodnić ze specjalistą herpetologiem;
  - e) elementy kanalizacji deszczowej takie jak wpusty, wyloty itp. należy zabezpieczyć przed możliwością przedostania się do nich małych zwierząt, przez zastosowanie krat stalowych lub rzędu pionowych prętów (płaskowników).
5. Przy projektowaniu zbiorników retencyjnych należy uwzględnić poniższe wytyczne:
- a) skarpy zbiornika od strony zewnętrznej względem DK63 powinny mieć nachylenie nie większe niż 1:1,5;
  - b) zbiornik należy otoczyć ogrodzeniem o wysokości nie mniejszej niż 1,5 m;
  - c) dolna część ogrodzenia (tzw. ogrodzenie herpetologiczne) ma zostać wykonana według poniższych wytycznych:
    - ogrodzenie powinno być wykonane z pełnych paneli lub siatki stalowej ocynkowanej, o wysokości minimum 50 cm ponad poziom gruntu i zagłębione w grunt na głębokość minimum 20 cm;
    - w części górnej ogrodzenie powinno mieć przewieszkę o długości minimum 10 cm odgiętą na zewnątrz od zbiornika pod kątem 45-90°;
    - maksymalne wymiary oczek ogrodzenia wykonanego z siatki powinny wynosić 5×5 mm;
    - pas terenu o szerokości 50-80 cm przed ogrodzeniem powinien być pozbawiony roślinności;
    - ogrodzenie należy przymocować trwale do skrzydeł bram i furtek, tak aby prześwit pomiędzy podłożem a ogrodzeniem nie był większy niż 5 mm. W przypadku bramy lub furty zlokalizowanej nad terenem nieutwardzonym, na całej szerokości bramy lub furty należy wykonać nawierzchnię z betonowych płyt chodnikowych;
  - d) od strony zewnętrznej względem DK 63, w obrębie wyгородzonego obszaru zbiornika retencyjnego należy wykonać pochylnie dla płazów (tzw. rampy ewakuacyjne), umożliwiające wydostanie się płazów poza obszar zbiornika.
6. Należy wykonać stałe ogrodzenia herpetologiczne o parametrach określonych w pkt 5.c na następujących odcinkach DK63:
- a) od km 298+985 do km 299+060 po stronie prawej (siedlisko płazów SP10);
  - b) od km 298+975 do km 299+055 po stronie lewej (siedlisko płazów SP11);
7. Most na rzece Krzna Północna w ciągu DK63 w km 296+842,23 należy dostosować do pełnienia funkcji przejścia dolnego dla małych zwierząt zespolonego z ciekim:
- a) minimalne parametry przejścia:
    - szerokość: $B \geq 2 \times 1,7 \text{ m} + \text{szerokość ciek}$;
    - wysokość: $H \geq 1,5 \text{ m}$;

- b) strefy brzegowe przejścia mają być wyniesione ponad poziom wody wysokiej cieku. Powierzchnie stref brzegowych należy wyrównać i pokryć humusem pozyskanym w wyniku prac, o których mowa w pkt III.1. Strefy brzegowe połączyć z terenem otaczającym przejście w sposób umożliwiający swobodne przechodzenie zwierząt;
- c) w odległości 100 m w każdą stronę od osi przejścia po obu stronach drogi należy wykonać ogrodzenia herpetologiczne o parametrach określonych w pkt 5.c, naprowadzające zwierzęta na światło przejścia”;

V. uchyła punkt IV decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej w zakresie akustycznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z następującymi wytycznymi:

- 1) pomiary poziomów hałasu należy wykonać na granicy terenu podlegającego ochronie przed hałasem;
- 2) analizę porealizacyjną należy wykonać w okresie nie krótszym niż 12 i nie dłuższym niż 18 miesięcy od dnia oddania inwestycji do użytkowania i przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Lublinie, Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie, Staroście Łukowskiemu i Staroście Siedleckiemu w terminie do 24 miesięcy od dnia oddania drogi do użytkowania”;

VI. uchyła punkt V decyzji i w tym zakresie orzeka:

„Stwierdzam konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.”;

VII. utrzymuje w mocy pozostałą część decyzji;

VIII. ustanawia załącznik nr 1 załącznikiem do decyzji.

Uzasadnienie

Decyzją z 21 listopada 2024 r. RDOŚ w Lublinie, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 i art. 82 ust. 1 u.o.o.ś., po rozpatrzeniu wniosku GDDKIA z 30 maja 2018 r., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 63 na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego - Łuków od km 287+884,00 do km 299+348,30”.

7 marca 2025 r. odwołania od ww. decyzji wnieśli [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. W odwołaniu skarżący zarzucili naruszenie art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. i art. 49 § 1 k.p.a., przez niezachowanie zwyczajowo przyjętej formy publicznego obwieszczenia. Odwołujący się wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od decyzji regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę, że w przedmiotowej sprawie liczba stron postępowania jest większa niż 20, decyzja organu pierwszej instancji z 21 listopada 2024 r. została doręczona stronom przez publiczne obwieszczenie, na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 pkt 1 u.o.o.ś. (w brzmieniu obowiązującym w Dz. U. z 2018 r. poz. 2081) oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia

19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1712), dalej u.z.u.o.o.ś. z 19 lipca 2019 r., i art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890), dalej u.z.u.o.o.ś. z 13 lipca 2023 r. Zawiadomienie RDOŚ w Lublinie z 22 listopada 2024 r., znak: WOOŚ.420.123.2018.PP, informujące strony o wydaniu decyzji, zostało upublicznione najwcześniej 25 listopada 2024 r. w BIP RDOŚ w Lublinie, najpóźniej natomiast na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Łuków – 27 listopada 2024 r. W myśl art. 49 § 1 k.p.a. decyzja z 21 listopada 2024 r. została zatem doręczona stronom postępowania 11 grudnia 2024 r., a termin na wniesienie odwołania, biorąc pod uwagę art. 57 § 4 k.p.a., upłynął 27 grudnia 2024 r. 23 grudnia 2024 r. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wnieśli o uzupełnienie decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r., dochowując terminu, o którym mowa w art. 111 § 1 k.p.a., co z kolei spowodowało wydłużenie terminu do wniesienia odwołania.

Po rozpatrzeniu wniosku stron z 23 grudnia 2024 r. RDOŚ w Lublinie wydał postanowienie z 6 lutego 2025 r., znak: WOOŚ.420.123.2018.PP, odmawiające uzupełnienia decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r., które zostało doręczone pełnomocnikowi skarżących 21 lutego 2025 r. Zatem, w myśl art. 111 § 2 k.p.a., od tego dnia rozpoczął się dla [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] bieg czternastodniowego terminu do wniesienia odwołania, który upłynął 7 marca 2025 r. Przedmiotowe odwołania zostały wniesione 7 marca 2025 r., zatem z zachowaniem 14-dniowego terminu określonego w art. 129 § 2 k.p.a.

[REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] posiadają przymiot strony postępowania ze względu na posiadanie prawa rzeczowego do nieruchomości położonej w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, tj. działki ewidencyjnej nr [REDAKTOWANE], obręb Biardy, gmina Łuków.

Przedmiotowe przedsięwzięcie stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 60 r.o.o.ś., w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.), tj. drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości powyżej 1 km, innej niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 r.o.o.ś. Tym samym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., przedsięwzięcie to wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Postanowieniem z 12 listopada 2019 r., znak: WOOŚ.420.123.2018.PP.26, RDOŚ w Lublinie stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił wymagany zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Dla omawianego przedsięwzięcia nie jest wymagana analiza zgodności jego lokalizacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Nie jest ona konieczna w przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, co wynika z art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. w związku z art. 15 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 13 lipca 2023 r.

Właściwość rzeczowa RDOŚ w Lublinie do wydania zaskarżonej decyzji wynika z art. 75 ust. 6 u.o.o.ś. w związku z art. 4 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 19 lipca 2019 r., zgodnie z którym w przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska. Inwestycja będzie prowadzona m.in. w granicach nieruchomości ewid. nr 899, obręb Łuków, gmina Miasto Łuków, powiat łukowski, która należy do kolejowych terenów zamkniętych, zgodnie z załącznikiem nr 3 do decyzji Nr 14 Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2020 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe (Dz. Urz. MI poz. 38, ze zm.). Właściwość miejscową RDOŚ w Lublinie do wydania zaskarżonej decyzji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie nadania statutu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie (Dz. U. z 2023 r. poz. 1067). Z rzeczowego statutu wynika, że obszarem działalności RDOŚ w Lublinie jest obszar województwa lubelskiego, będący miejscem realizacji omawianego przedsięwzięcia.

W przypadku omawianego przedsięwzięcia nie jest wymagana analiza zgodności jego lokalizacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890), drogi publiczne nie wymagają takiej analizy.

Po przeprowadzeniu weryfikacji przedłożonej dokumentacji, w tym raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, organ drugiej instancji uznał, iż wymaga ona dalszego uzupełnienia. W związku z powyższym GDOŚ pismami z 27 czerwca 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.7.2025.KN.3, oraz z 24 września 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.7.2025.KN.7, wezwał inwestora do uzupełnienia przedłożonego materiału dowodowego i złożenia wyjaśnień. W załączeniu do pism z 26 sierpnia 2025 r. oraz 6 listopada 2025 r. inwestor przedstawił odpowiedzi na kwestie podniesione przez organ drugiej instancji i uzupełnił raport, co pozwoliło na wydanie rozstrzygnięcia w postępowaniu odwoławczym względem zaskarżonej decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r.

Organ odwoławczy dokonał również oceny prawidłowości i skuteczności istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji na dalszym etapie procesu inwestycyjnego oraz warunków mających na celu zapobieganie i ograniczanie oddziaływań na środowisko, które zostały określone w zaskarżonej decyzji. Część sentencji decyzji, a także warunki określone w punktach: I.1, I.2, I.3, IV oraz V decyzji nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i c, art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. a, b i c oraz art. 82 ust. 1 pkt 3. Biorąc pod uwagę, że nieprawidłowo została określona duża część warunków zawartych w decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r., GDOŚ uchylił w całości lub w części punkty I.1, I.2, I.3, IV, V tej decyzji i w odmienny sposób określił środowiskowe uwarunkowania realizacji omawianego przedsięwzięcia.

Sentencja decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r. w części: *po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 maja 2018 r. GDDKiA Oddział w Lublinie reprezentowanej przez Pana [REDAKTOWANE] ul. [REDAKTOWANE]*, naruszała art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a. przez nieprawidłowe oznaczenie adresata decyzji. Wniosek z 30 maja 2018 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla omawianego przedsięwzięcia został złożony przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. Zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 889) Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad jest zarządcą dróg krajowych, a także, co wynika z art. 20 pkt 3 tej ustawy, pełni funkcję inwestora. Wobec powyższego w pkt I niniejszej decyzji organ drugiej instancji uchylił część sentencji zaskarżonej decyzji i w to miejsce orzekł, iż wnioskodawcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

W pkt I.1 zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji w sposób niejasny określił rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, w szczególności ze względu na brak przedstawienia całego przebiegu przebudowywanego odcinka drogi DK63. Jak wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, miejsce realizacji przedsięwzięcia musi być precyzyjnie określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Możliwe jest to przez *podanie w decyzji numerów działek ewidencyjnych objętych planowaną inwestycją* (por. wyrok NSA z 19 grudnia 2017 r., sygn. akt: II OSK 700/16) lub, w przypadku inwestycji liniowych, określenie przebiegu wraz z kilometrażem. Wobec powyższego w pkt II niniejszej decyzji organ drugiej instancji orzekł, iż *przebieg drogi krajowej nr 63 na odcinku: granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – Łuków, od km 287+884,00 do km 299+348,30, został zilustrowany na mapach stanowiących załącznik nr 1 do decyzji*.

Część warunków wymienionych w pkt I.2 decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r. została nałożona z naruszeniem przepisów art. 156 § 1 pkt 1 i 2 k.p.a., tj. z naruszeniem przepisów o właściwości organu lub bez podstawy prawnej do ich określenia. W orzecznictwie jako przypadek braku podstawy prawnej do wydania decyzji wskazuje się m.in. nałożenie na stronę obowiązku, w sytuacji gdy obowiązek ten wynika wprost z przepisu prawa (por. wyroki: Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 kwietnia 1983 r., sygn. akt: II SA 261/83; WSA w Szczecinie z 7 stycznia 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 1062/12). Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do następujących punktów decyzji:

- I.2.10 i I.2.39 w części: *masy ziemne (...) zagospodarować (...) pod warunkiem, że nie będą zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi* – obowiązek ten wynika z art. 101r ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.), dalej p.o.ś.;
- I.2.11-I.2.17 – obowiązki dotyczące gospodarowania odpadami wynikają z art. 23 ust. 1, art. 25 ust. 4, art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, ze zm.) oraz § 4-9 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. poz. 1742);
- I.2.22 – obowiązek ten wynika z § 57 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650, ze zm.);

- I.2.25 w całości oraz I.2.26 w części: *prace odwodnieniowe prowadzić (...) w sposób niezakłócający stosunków wodnych w obrębie przedmiotowej inwestycji oraz na gruntach przyległych* – obowiązki te wynikają z art. 234 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960, ze zm.);
- I.2.30 – nałożenie obowiązków w zakresie odpowiedniego zaprojektowania konstrukcji mostu wykraczało poza właściwość RDOŚ w Lublinie, ponieważ właściwym organem administracji architektoniczno-budowlanej w sprawach dróg krajowych, zgodnie z art. 82 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418), jest wojewoda;
- I.2.43 w części: *z wykluczeniem gatunków inwazyjnych* – zakaz wprowadzania do środowiska inwazyjnych gatunków obcych wynika z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1589, ze zm.), dalej u.i.g.o.

Z kolei warunki zawarte w punktach: I.2.2-I.2.7, I.2.9, I.2.18, I.2.24 decyzji z 21 listopada 2024 r. nie wypełniały wymogów określonych w art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b u.o.o.ś., bowiem zostały sformułowane w sposób nieprawidłowy. Użycie w treści warunków zwrotów takich jak: „w uzasadnionych przypadkach”, „systematycznie oczyszczać”, „podejmować stosowne działania”, „ogranaczyć do minimum”, „w miarę możliwości”, „regularnie usuwać”, pozwala na nadmierną swobodę interpretacji i znaczną dowolność ich wykonania, co więcej, może to wykonanie uniemożliwić. Warunki te były zbyt ogólne, nie wskazywały konkretnych działań i koniecznych do zastosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych mających na celu ograniczenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z tego też względu zostały one zmodyfikowane i doprecyzowane w postępowaniu odwoławczym.

Z powyższych względów w pkt III niniejszego rozstrzygnięcia GDOŚ uchylił w całości pkt I.2 zaskarżonej decyzji i w to miejsce orzekł co do istoty sprawy. Organ odwoławczy na nowo określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Warunki te dotyczyły następujących zagadnień:

- ochrony gleby i powierzchni ziemi na etapie budowy (pkt III.1). Celem warunku zawartego w pkt III.1.a jest zmniejszenie negatywnego wpływu prac budowlanych na ptaki, w szczególności na gatunki lęgowe. Organ odwoławczy określił także, w jaki sposób należy przygotować przemy humusu, co pozwoli na jego ochronę przed mechanicznym niszczeniem przez pojazdy budowlane, oraz że nadzór przyrodniczy jest odpowiedzialny za wskazanie miejsca deponowania gleby, co pozwoli na uniknięcie zniszczenia cennych przyrodniczo siedlisk roślin i zwierząt (pkt III.1.b). Zabezpieczenie pobranej warstwy gleby służy temu, aby nie straciła swoich właściwości i mogła zostać ponownie wykorzystana do rekultywacji terenu po zrealizowaniu inwestycji (pkt III.1.c);
- zasad ochrony środowiska związanych z funkcjonowaniem placu budowy i jego zaplecza (pkt III.2-III.4). Jak wynika z ustaleń zawartych na str. 430-433 raportu, konieczne było określenie obowiązków inwestora służących zmniejszeniu presji etapu realizacji przedsięwzięcia na siedliska przyrodnicze, środowisko gruntowo-wodne oraz

społeczność lokalną. Organ doprecyzował uwarunkowania, które należy wziąć pod uwagę przy wytyczeniu dróg dojazdowych do placu budowy i wyborze miejsc przeznaczonych pod zaplecza budowy. W pkt III.3 zostały wskazane istotne ograniczenia: występowanie cennych gatunków flory i fauny, ryzyko powodzi, płytkie położenie wód gruntowych oraz sąsiedztwo zabudowy mieszkaniowej. Natomiast zgodnie z pkt III.4 lokalizowanie zapleczy budowy (w szczególności: placów parkingowo-serwisowych, myjni maszyn i urządzeń oraz pojazdów budowlanych, miejsc magazynowania materiałów budowlanych oraz miejsc magazynowania odpadów) wymagać będzie dodatkowego uszczelnienia podłoża w celu zapobiegania zanieczyszczenia gleby i wód substancjami mogącymi stanowić zagrożenie dla środowiska;

- ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem gazami i pyłami na etapie budowy (pkt III.5). Podczas budowy drogi będzie miała miejsce emisja niezorganizowana: gazów z silników spalinowych maszyn drogowych i środków transportu, pyłu podczas wykonywania prac ziemnych, z odsłoniętych powierzchni gruntu i w wyniku ruchu pojazdów po nieutwardzonych nawierzchniach, a także węglowodorów w czasie układania i utwardzania nawierzchni bitumicznych. Z tych względów GDOŚ sformułował warunki służące ograniczeniu wtórnego zapylenia na etapie realizacji inwestycji. Organ odwoławczy zaproponował katalog rozwiązań technicznych i organizacyjnych obejmujących w szczególności konieczność utrzymywania porządku na terenie placu i zaplecza budowy i ograniczania emisji związanych z budową nawierzchni drogi;
- ochrony przed drganiami na etapie budowy (pkt III.6). Na podstawie ustaleń przedstawionych na str. 196-201 raportu organ odwoławczy zdecydował o konieczności podjęcia działań mających na celu ograniczenie oddziaływania prowadzonych prac budowlanych na istniejące zabudowania. W ocenie GDOŚ niezbędne będzie dokonanie wstępnej weryfikacji stanu technicznego budynków zlokalizowanych w odległości do 20 m od źródeł drgań (a w przypadku zastosowania walców wibracyjnych – do 60 m), a także ocena ich podatności na drgania. Na podstawie powyższego na etapie realizacji przedsięwzięcia inwestor będzie zobligowany do dostosowania parametrów pracy maszyn i urządzeń będących źródłem drgań do stwierdzonego stanu technicznego budynków znajdujących się w wyznaczonym zasięgu oddziaływania (lit. d-e). W lit. f-g organ odwoławczy wskazał, że powyższe działania powinny być prowadzone na podstawie zapisów zawartych w Polskich Normach przez osoby posiadające uprawnienia budowlane. Uszczegółowienie wymagań w tym zakresie uzasadnione było z uwagi na potrzebę ochrony budynków mieszkalnych i innych dóbr materialnych zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie omawianego przedsięwzięcia. Warunki te dotyczą w szczególności minimalizacji oddziaływań związanych z zagęszczaniem podłoża przy budowie nasypów przy użyciu walców wibracyjnych. Urządzenia te, w świetle ustaleń zawartych w Polskiej Normie PN-B-02170:2016–12 – *Ocena szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki*, odnoszących się do typowego zasięgu

występowania szkodliwych wibracji, mogą generować wibracje o największej intensywności w porównaniu z innymi maszynami budowlanymi;

- ochrony przed hałasem na etapie budowy (pkt III.7). Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi na str. 193-196 raportu, praca maszyn i pojazdów budowlanych na etapie realizacji przedsięwzięcia może stanowić znaczącą uciążliwość dla mieszkańców, których zabudowania położone będą w najbliższym sąsiedztwie miejsc prowadzenia prac budowlanych. Dotyczy to w szczególności takich prac jak: frezowanie nawierzchni, wykonywanie stabilizacji gruntu spoiwami hydraulicznymi, wykonywanie ścianek szczelnych i pali wierconych, układanie warstw nawierzchni (w tym ich zagęszczanie). W związku z powyższym minimalizacja uciążliwości akustycznej polegać ma na ograniczeniu czasu prowadzenia prac budowlanych do pory dziennej na terenach występujących w odległości do 100 m od obszarów chronionych akustycznie (tj. obszarów, dla których określony jest maksymalny dopuszczalny poziom natężenia dźwięku) oraz wyłączeniu dopuszczalności prowadzenia tych prac w dni ustawowo wolne od pracy. W przypadku prac wymagających prowadzenia również w porze nocnej, ze względu na konieczność zachowania ciągłości robót, należy zastosować rozwiązania służące obniżeniu emisji hałasu. Konieczne będzie także wcześniejsze zawiadomienie mieszkańców i władz właściwego samorządu gminnego o miejscu i czasie trwania prac budowlanych. Rozwiązania te pozwolą na ograniczenie uciążliwości i negatywnego oddziaływania procesu budowlanego na klimat akustyczny;
- utrzymania obniżonego poziomu hałasu tzw. cichej nawierzchni drogowej (pkt III.8). Brak regularnej konserwacji jezdni przyczynia się do powstawania uszkodzeń, co w następstwie prowadzi do obniżenia ochrony akustycznej terenów sąsiednich. Czyszczenie nawierzchni pozwala na utrzymanie początkowych parametrów akustycznych typowych nawierzchni o obniżonej hałaśliwości, jak np.: PA, SMA lub BBTM (por. S. Sarek i in., *Innowacyjna technologia nawierzchni drogowych o obniżonej emisji hałasu*, Warszawa 2015). Konserwacja takiej nawierzchni powinna odbywać się z odpowiednią częstotliwością: co najmniej raz w roku oraz doraźnie po każdym znacznym zabrudzeniu (por. projekt pn. *Ochrona przed hałasem drogowym. Załącznik 6.: wymagania techniczne w zakresie eksploatacji nawierzchni asfaltowej w celu utrzymania poziomu hałaśliwości*, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad, Warszawa 2018). Stąd też GDOŚ nałożył obowiązek czyszczenia nawierzchni dwukrotnie w ciągu roku, w okresie wiosennym oraz jesiennym;
- gospodarowania odpadami na etapie budowy (pkt III.9). Organ odwoławczy sformułował szczegółowe warunki dotyczące zasad gospodarowania odpadami na etapie realizacji przedsięwzięcia. Wymagania te wskazują na konieczność ustalenia miejsc gromadzenia różnych grup odpadów oraz zabezpieczenia tych miejsc przed skutkami ewentualnego wycieku substancji grożących skażeniem środowiska. Celem tych rozwiązań jest ograniczenie negatywnego wpływu magazynowania odpadów na środowisko gruntowo-wodne;

- zapewnienia nadzoru przyrodniczego nad realizacją przedsięwzięcia (pkt III.10). W punkcie tym GDOŚ określił specjalizacje osób wchodzących w skład nadzoru przyrodniczego. Nadzór wykwalifikowanych specjalistów w trakcie prac przygotowawczych i budowlanych zagwarantuje odpowiednią jakość kontroli terenu budowy i zmniejszy ryzyko negatywnego wpływu na faunę i florę. Warunki realizacji przedsięwzięcia wymagają stałej weryfikacji, uzgodnień i nadzoru specjalistów (przyrodników) w celu zmniejszenia zagrożenia dla środowiska przyrodniczego. Wymagania określone w decyzji dotyczą różnych grup fauny i flory, a odpowiednie ich stosowanie wymaga specjalistycznej wiedzy z zakresu biologii danej grupy oraz znajomości zagrożeń związanych z realizacją inwestycji. W trakcie budowy nadzór przyrodniczy będzie mógł podjąć dodatkowe czynności, w szczególności związane z koniecznością pogodzenia wymagań technologicznych i projektowych przedsięwzięcia oraz wymogów w zakresie ochrony lokalnej flory i fauny;
- wygrodzenia siedliska przyrodniczego na etapie budowy (pkt III.11). Z ustaleń przedstawionych na str. 209-211 raportu wynika, że na etapie realizacji przedsięwzięcia ochrony wymagać będą płaty siedliska 9170 – grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*). Ogrodzenia te mają funkcjonować w okresie prowadzenia prac budowlanych i zapobiegać przypadkowemu zniszczeniu fragmentów siedliska wymienionego w załączniku I dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. UE L 206, z 22.07.1992, str. 7), pozostających poza zakresem prac, ale w bezpośredniej bliskości pasa budowy;
- ochrony płazów w związku z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia (pkt III.12). Na etapie realizacji inwestycji niezbędne jest podejmowanie działań służących ochronie płazów, dla których prace budowlane stanowią szczególne zagrożenie. Na podstawie ustaleń zawartych w raporcie (str. 440-441), GDOŚ wskazał konkretne lokalizacje ogrodzeń tymczasowych. Są to odcinki drogi, które przebiegają w bliskim sąsiedztwie siedlisk płazów zinwentaryzowanych w trakcie badań terenowych. Ogrodzenia te zabezpieczą teren budowy przed wkraczaniem płazów w okresie prowadzenia prac budowlanych. Osoba pełniąca nadzór herpetologiczny zobowiązana będzie do regularnej kontroli tymczasowych ogrodzeń oraz dostosowywania ich lokalizacji do zmieniających się uwarunkowań przyrodniczych. Ponadto ochronie płazów służyć będzie zapobieganie powstawaniu zastoisk z wodą na placu budowy oraz coroczne uwalnianie tych osobników, które w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia przedostały się do zbiorników retencyjnych i nie opuściły ich przez rampy ucieczkowe, o których mowa w pkt IV.5.d;
- zasad usuwania roślin w kontekście ochrony ptaków, nietoperzy i bezkręgowców (pkt III.13). Zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w raporcie (str. 440-441), GDOŚ wskazał, że w przypadku konieczności prowadzenia wycinki drzew i krzewów w okresie lęgowym ptaków, kontrola ornitologa pod kątem obecności stanowisk lęgowych powinna być wykonana nie wcześniej niż na 3 dni przed planowaną wycinką (pkt III.13.a). Taki kształt warunku ma na celu wyeliminowanie ryzyka, że lustracja

terenu będzie wykonana przez ornitologa na tyle wcześniej, że po jej przeprowadzeniu, a przed przystąpieniem do wycinki ptaki założą gniazda. Analogiczny obowiązek dotyczy ochrony nietoperzy (pkt III.13.b). Z części opisowej inwentaryzacji przyrodniczej (str. 51-52) wynika, że odnotowano obecność borowca wielkiego (*Nyctalus noctula*), który wykorzystuje dziuple drzew jako kryjówki letnie oraz zimowe. Jeżeli w wyniku kontroli okaże się, że drzewa przeznaczone do wycinki są zasiedlone przez te ssaki, inwestor obowiązany będzie do wstrzymania prac do czasu opuszczenia stanowiska przez zaobserwowane osobniki. Prowadzenie wycinki pod nadzorem ornitologa i chiropterologa, z zachowaniem wskazanych przez nich zaleceń, pozwoli na zmniejszenie ryzyka niepokojenia ptaków i nietoperzy;

- z uwagi na młody wiek drzewostanu (str. 29 inwentaryzacji przyrodniczej) nie stwierdzono obecności chronionych gatunków chrząszczy ksylofagicznych, jak np. pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*). Jednakże mając na uwadze możliwość zmian w środowisku od momentu wydania niniejszej decyzji do czasu realizacji inwestycji, GDOŚ nie może wykluczyć, że w drzewostanie przeznaczonym do wycinki pojawią się stanowiska chronionych bezkręgowców. Wynika stąd obowiązek skontrolowania przeznaczonych do wycinki drzew o obwodzie pnia powyżej 50 cm, pod kątem obecności siedlisk bezkręgowców (pkt III.13.c);
- ochrony roślinności na etapie budowy (pkt III.14). Organ odwoławczy określił zasady i sposób zabezpieczenia drzew i krzewów nieprzeznaczonych do wycinki. Szczególnie istotne jest wyznaczenie stref, w których nie będzie dopuszczalne prowadzenie prac budowlanych oraz ruch maszyn i pojazdów, a w razie wyjątku od tych zakazów – ograniczenie ryzyka uszkodzeń roślin. Celem tych warunków jest skuteczna ochrona przed uszkodzeniami, które mogłyby powstać w czasie prowadzenia prac budowlanych. Działania te wymagają nadzoru specjalisty dendrologa;
- minimalizacji skutków wycinki roślinności (pkt III.15). Biorąc pod uwagę zawarte w raporcie ustalenia co do skali planowanej wycinki (str. 211 raportu, str. 5-7 uzupełnienia raportu z 7 listopada 2025 r.), GDOŚ nałożył obowiązek wykonania nasadzeń zastępczych w zamian za usunięte drzewa i krzewy w liczbie co najmniej 519 sztuk drzew i 838 sztuk krzewów. Zgodnie z informacjami przekazanymi w uzupełnieniu raportu z 7 listopada 2025 r., do wycinki przeznaczone zostało łącznie 1109 drzew, w tym 519 drzew, których parametry wymagałyby uzyskania zezwolenia na usunięcie drzew lub krzewów (zgodnie z art. 83 ust. 1 oraz 83f ust. 1 pkt 3 lit. a-c u.o.p.), a także 4378 m² krzewów i zadrzewień. Stąd też, w celu dokonania kompensacji przyrodniczej zgodnie z art. 75 ust. 3 i 5 p.o.ś., GDOŚ zobowiązał inwestora do wykonania nasadzeń zastępczych drzew i krzewów w stosunku co najmniej 1:1, tj. co najmniej 519 sztuk drzew i 838 sztuk krzewów. Pozwoli to na zminimalizowanie negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na roślinność. Ponadto w celu zapewnienia udatności i trwałości nasadzeń organ odwoławczy określił warunki, które mają spełniać sadzonki roślin, a także wskazał na konieczność uzupełnienia nasadzonej zieleni w przypadku stwierdzenia ubytków;

- minimalizacji wpływu przebudowy drogi na bociana białego (*Ciconia ciconia*) (pkt III.16). W związku z przewidywaną kolizją przedsięwzięcia z lokalizacją gniazda bociana białego na słupie energetycznym w km 289+300 DK63, inwestor został zobowiązany do przeniesienia gniazda w inną, dogodną dla tego gatunku lokalizację, wskazaną przez specjalistę ornitologa. Termin na przenoszenie gniazd, o którym mowa w tym punkcie, wynika z czasu trwania sezonu rozrodczego bocianów i innych komensalistycznych gatunków wykorzystujących gniazda bocianie (wróbel domowy *Passer domesticus*, mazurek *Passer montanus*, bogatka *Parus major*);
- zasad prowadzenia prac budowlanych w rejonie cieków i zbiorników wodnych (pkt III.17). W oparciu o ustalenia przedstawione na str. 203-204 i 439-441 raportu GDOŚ określił zasady przebudowy mostu na Krznie Północnej wraz z umocnieniem dna i skarp rzeki w tym miejscu oraz warunki likwidacji części zbiornika SP10, będącego siedliskiem płazów. Rozwiązania te pozwolą na ograniczenie negatywnego wpływu tych prac na ichtiofaunę i herpetofaunę. W związku ze stwierdzoną obecnością w Krznie Północnej ryb, takich jak: płoć, okoń, szczupak, kielb, słonecznica, ciernik, cierniczek (str. 35 inwentaryzacji przyrodniczej), prace budowlane można będzie prowadzić poza okresem tarła oraz inkubacji ikry. Natomiast zbiornik wodny, stanowiący siedlisko kumaka nizinnego, będzie mógł zostać zlikwidowany w części obejmującej nie więcej niż 68 m², co stanowi około 5% jego powierzchni. Ubytek ten nie będzie znaczący dla lokalnej populacji płazów;
- zasad prowadzenia odwodnienia gruntu na etapie budowy (pkt III.18). Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi na str. 439-440 raportu, niektóre place ziemne, w szczególności realizacja wykopów budowlanych, mogą wymagać stosowania systemów czasowego odwadniania, co wiąże się z obniżeniem poziomu wód gruntowych w sąsiedztwie takich prac. Rozwiązania przyjęte w pkt III.18 służą ograniczeniu zasięgu leja depresji powstającego w wyniku prowadzonych odwodnień budowlanych. Warunki te pozwolą na minimalizację negatywnego wpływu procesu budowlanego na wody podziemne i powierzchniowe;
- zasad użytkowania systemu odwodnienia na etapie eksploatacji przedsięwzięcia (pkt III.19). Zgodnie z ustaleniami przedstawionymi na str. 31 raportu, przebudowa i odpowiednia eksploatacja urządzeń wodnych jest niezbędna, aby odprowadzane wody opadowe i roztopowe spełniały wymagania zarówno dla zawiesiny ogólnej (<100 mg/dm³), jak i dla węglowodorów ropopochodnych (<15 mg/dm³). W czasie eksploatacji inwestycji, zgodnie z pkt III.19.b, wody odprowadzane z układu drogowego będą wymagały podczyszczenia przed odprowadzeniem ich do odbiornika – Krzyny Północnej.
- usuwania inwazyjnych gatunków obcych (pkt III.20). W ramach inwentaryzacji dendrologicznej (tom 8 raportu) stwierdzono występowanie okazów dębu czerwonego *Quercus rubra*, stanowiącego inwazyjny gatunek obcy, o którym mowa w art. 2 pkt 6 u.i.g.o. Zgodnie z danymi literaturowymi (por. B. Woziwoda i in., *Harmonia^{PL} – procedura oceny ryzyka negatywnego oddziaływania inwazyjnych i potencjalnie inwazyjnych gatunków obcych w Polsce. Dąb czerwony*, Katowice 2018, strona

internetowa: <http://projekty.gdos.gov.pl/igo-quercus-rubra>) gatunek ten klasyfikowany jest jako średnio inwazyjny gatunek obcy. Jego występowanie przyczynia się do spadku liczebności populacji wszystkich gatunków rodzimych zastanych w ekosystemie, a szczególnie negatywnie oddziałuje na ściółkę oraz na runo leśne. Stąd też w pkt III.20 GDOŚ wskazał, jakie należy podjąć działania w celu skutecznej eliminacji oraz zapobieżeniu odradzania się tego gatunku na danym stanowisku. Działania te znajdą zastosowanie również w przypadku stwierdzenia obecności innych gatunków roślin należących do inwazyjnych gatunków obcych i mają ograniczać dalsze rozprzestrzenienie się ich na nowe stanowiska wzdłuż DK63.

W pkt IV niniejszego rozstrzygnięcia GDOŚ uchylił w całości pkt 1.3 zaskarżonej decyzji i w to miejsce na nowo określił wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji inwestycyjnych, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś. Warunki te dotyczyły następujących zagadnień:

- zmniejszenia hałasu w sąsiedztwie DK63 (pkt IV.1). Modelowanie poziomu hałasu w sąsiedztwie przebudowywanej DK63 wykazało, że dojdzie do przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej. Dotyczy to terenów w sąsiedztwie następujących odcinków DK63: od km 287+884 do km 290+250, od km 296+300 do km 296+630 oraz od km 296+850 do km 299+040 (str. 296-302 raportu, str. 67-72 uzupełnienia raportu z 6 marca 2023 r., załączniki: OŚ.12.1, OŚ.17.1 do raportu). Ponadto z uwagi na bezpieczeństwo użytkowników ruchu drogowego nie było zasadne zaprojektowanie ekranów akustycznych dla omawianych odcinków DK63 (por. zał. 2 do uzupełnienia raportu z 6 marca 2023 r.). Stąd też dla odcinków przebiegających przez obszary zabudowane konieczne będzie zastosowanie nawierzchni o obniżonej emisji akustycznej, o skuteczności nie mniejszej niż 1,5 dB. Pozwoli to na zmniejszenie zasięgu występowania uciążliwości hałasowej. Skuteczność tego rozwiązania będzie podlegała również dodatkowej weryfikacji w ramach analizy porealizacyjnej (pkt V);
- kwestii oświetlenia przedsięwzięcia (pkt IV.2). Zaproponowane rozwiązania służą przede wszystkim ograniczeniu zanieczyszczenia światłem w związku z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. Są one również istotne z uwagi na ochronę niektórych grup zwierząt, w szczególności owadów, ptaków i nietoperzy, które mogą być przywabiane przez sztuczne oświetlenie w ciągu nocy. Nieprawidłowe lub nadmierne stosowanie światła sztucznego może zaburzać nawigację tych zwierząt lub nawet powodować ich śmiertelność w kontakcie z rozżarzonymi lampami. Wymagania określone w tym punkcie pozwolą również na ograniczenie zużycia energii elektrycznej;
- umacniania koryt cieków (pkt IV.3). Celem ustanowienia tych warunków jest zapewnienie stabilności koryta Krzny Północnej w sąsiedztwie przebudowywanego mostu – brak erozji dna lub akumulacji osadów rzecznych. W celu ograniczenia ingerencji w elementy hydromorfologiczne przekraczanego cieków, jego dno i skarpy powinny być umacniane z wykorzystaniem materiałów naturalnych. W przypadku

zastosowania materaców gabionowych konieczne jest pokrycie ich warstwą gruntu rodzimego, co pozwoli na uformowanie powierzchni półek przejść dla zwierząt;

- systemu odwodnienia i podczyszczania odprowadzanych wód opadowych i roztopowych (pkt IV.4). Jak wynika z ustaleń zawartych w raporcie (str. 202, 448), konieczne jest zabezpieczenie miejsca zrzutu wód opadowych i roztopowych do rzeki Krzna Północna, w celu uniknięcia zanieczyszczenia rzeki substancjami ropopochodnymi w przypadku awarii lub wypadku na DK63. Miejsce to zostanie zabezpieczone osadnikiem i separatorem. System rowów trawiastych ma służyć podczyszczeniu wód opadowych z nadmiernej koncentracji zawiesiny. Ponadto elementy systemu odwodnienia mają być projektowane w taki sposób, aby zmniejszyć ryzyko wpadania do nich małych zwierząt lub w przypadku wpadnięcia – umożliwić im samodzielne wydostanie się z tych urządzeń. Należy zastosować rozwiązanie kompromisowe pomiędzy wielkością oczek (czym mniejsze tym lepsze zatrzymywanie zwierząt) a wymaganiami hydrologicznymi (czym mniejsze oczka tym łatwiejsze blokowanie przepływu);
- ograniczenia możliwości bytowania zwierząt w zbiornikach retencyjnych (pkt IV.5). Na str. 449-450 raportu oraz na str. 17-18 uzupełnienia raportu z 8 kwietnia 2022 r. wskazano na potrzebę zabezpieczenia projektowanych zbiorników retencyjnych przed wchodzeniem do nich małych zwierząt. W tym celu należy otoczyć je siatką, w tym również ogrodzeniem herpetologicznym, którego parametry zostały sprecyzowane w pkt IV.5.c. Ponadto konstrukcja zbiorników ma umożliwiać ucieczkę tym zwierzętom, które pomimo zabezpieczeń zdołały przedostać się w ich obręb;
- zmniejszenia śmiertelności płazów w czasie eksploatacji drogi (pkt IV.6). Z ustaleń przedstawionych na str. 102-107 oraz na str. 18 uzupełnienia raportu z 8 kwietnia 2022 r. wynika, że ok. km 299+025 zinwentaryzowane zostało siedlisko płazów SP10, w którym stwierdzono bytowanie m.in. kumaka nizinnego. Z kolei po drugiej stronie drogi ok. km 299+500 funkcjonuje siedlisko SP11. Ustalenia te uzasadniają zobowiązanie inwestora do zaprojektowania stałych wygradzeń herpetologicznych, które utrudnią wkraczanie płazów w obszar pasa drogowego;
- zmniejszenia efektu barierowego dla migracji małych zwierząt (pkt IV.7). Organ drugiej instancji wskazał, jakie parametry ma zachować przejście dla małych zwierząt (w tym płazów) pod przebudowywanym mostem na rzece Krzna Północna. Jego minimalne wymiary: $B \geq 2 \times 1,7 \text{ m} + \text{szerokość ciek}$, $H \geq 1,5 \text{ m}$, oznaczają, że po obu stronach ciek

W pkt V niniejszej decyzji GDOŚ uchylił w całości punkt IV decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r. i określił wytyczne, zgodnie z którymi należy wykonać analizę porealizacyjną. Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 6 u.o.o.s., w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, nałożenie obowiązku wykonania analizy porealizacyjnej jest obligatoryjne. Wyniki analizy porealizacyjnej zostaną przekazane

właściwym miejscowo regionalnym dyrektorom ochrony środowiska oraz starostom powiatów, których rady, zgodnie z art. 135 ust. 3 p.o.ś., będą właściwe do utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania. W niniejszym przypadku wyniki analizy porealizacyjnej służyć będą dookreśleniu zasięgu obszaru, w granicach którego nastąpi przekroczenie standardów jakości środowiska.

W pkt VI niniejszej decyzji GDOŚ uchylił w całości punkt V decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r. i stwierdził konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Konieczność ta wynika z przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z wynikami modelowania hałasu wykonanego dla omawianego przedsięwzięcia, prognozowane przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu na rok 2036 dotyczyć będzie 237 spośród 241 receptorów hałasu wyznaczonych dla terenów sąsiadujących z DK63 (str. 67-72 uzupełnienia raportu z 6 marca 2023 r.). Należy podkreślić, że rezultaty te uwzględniają już zastosowanie rozwiązań zmniejszających hałas: tzw. cichej nawierzchni oraz dodatkowego pasa manewrowego. W przypadku 39 receptorów przekroczenie będzie większe niż maksymalna wartość błędu obliczeniowego, która wynosi ± 3 dB (od 3,1 do 7,5 dB). Największe prognozowane przekroczenia dotyczą receptorów nr: 51, 132, 133, 134, 228, wyznaczonych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w miejscowości Nowe Okniny, gdzie dopuszczalne wartości mogą zostać przekroczone o 6,1–7,5 dB w porze dnia i 4,1–5,5 dB w porze nocy. Znaczące naruszenie standardów akustycznych w porze nocy przewidywane jest również w receptorach wyznaczonych dla zabudowy zagrodowej nr: 47-50, 52-55 i 226 (od 3,9 do 5,3 dB) i mieszkaniowo-usługowej nr: 135-138, 193, 228, 229 (od 4,1 do 5,4 dB). Znaczące przekroczenie dopuszczalnych poziomów dźwięku w porze nocy prognozuje się również w obrębie zabudowy mieszkaniowo-usługowej w miejscowości Gołaszyn (receptory nr: 84-92 i 171-179, przekroczenia: od 2,8 do 3,9 dB). Tym samym nie ulega wątpliwości, że eksploatacja przebudowanej DK63 spowoduje przekroczenie standardów jakości środowiska na sąsiednich terenach podlegających ochronie akustycznej.

Podkreślenia wymaga również, że w realiach omawianej sprawy nie było możliwe zastosowanie ekranów akustycznych, które w skuteczny sposób zniwelowałyby poziom hałasu w otoczeniu DK63. W piśmie z 2 marca 2023 r., załączonym do uzupełnienia raportu z 6 marca 2023 r., inwestor przedstawił stanowisko uprawnionego audytora bezpieczeństwa ruchu drogowego, który wskazał, że montaż ekranów akustycznych dla tej *inwestycji jest niezasadny z punktu widzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego*. Z powodu małej odległości zabudowań od krawędzi jezdni ekrany akustyczne nadmiernie ograniczyłyby widoczność zjazdów z drogi dla użytkowników DK63 oraz dla użytkowników włączających się do ruchu. Rozwiązanie to nie jest więc rekomendowane dla omawianego przedsięwzięcia. Zatem w niniejszym przypadku ma miejsce sytuacja, o której mowa w art. 135 ust. 1 p.o.ś., że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy poziomu dźwięku na sąsiadujących z DK63 terenach, które podlegają ochronie akustycznej. Stanowi to przesłankę do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Biorąc pod uwagę, że omawiane przedsięwzięcie polega na przebudowie drogi, zgodnie

z art. 135 ust. 5 p.o.ś., zasięg tego obszaru zostanie wyznaczony na podstawie analizy porealizacyjnej, której zakres został ustalony w pkt V niniejszej decyzji.

Odnosząc się natomiast do zarzutów podniesionych w odwołaniach z 7 marca 2025 r., GDOŚ wyjaśnia, co następuje.

W ocenie GDOŚ nie jest zasadny zarzut, że RDOŚ w Lublinie naruszył art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. i art. 49 § 1 k.p.a., przez nieprawidłowe obwieszczenie o wydanej decyzji z 21 listopada 2024 r. Zgodnie z art. 74 ust. 3 pkt 1 u.o.o.ś w związku z art. 4 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 19 lipca 2019 r. i art. 15 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 13 lipca 2023 r., jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z kolei z art. 49 § 1 k.p.a., jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. Tym samym do skutecznego doręczenia zaskarżonej decyzji wystarczające było upublicznienie zawiadomienia o jej wydaniu w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Lublinie. Jak wynika z akt sprawy, zawiadomienie RDOŚ w Lublinie z 22 listopada 2024 r., znak: WOOS.420.123.2018.PP, zostało upublicznione w BIP RDOŚ w Lublinie 25 listopada 2024 r. Ponadto powyższe zawiadomienie zostało upublicznione w siedzibach organów gmin właściwych z uwagi na zasięg oddziaływania omawianego przedsięwzięcia na środowisko:

- 26 listopada 2024 r. w Urzędzie Gminy Wiśniew oraz w BIP tego urzędu;
- 26 listopada 2024 r. w Urzędzie Miasta Łuków oraz w BIP tego urzędu;
- 27 listopada 2024 r. w Urzędzie Gminy Łuków oraz w BIP tego urzędu.

Nie było natomiast powodu, aby publikować powyższe informacje w Urzędzie Miasta Siedlce lub w Urzędzie Gminy Siedlce, ponieważ gminy te położone są poza zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia. Tym samym GDOŚ nie podziela zarzutów co do nieprawidłowego zawiadomienia stron postępowania o wydaniu decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r.

Ponadto skarżący nie próbowali nawet wykazać, że zarzucane przez nich uchybienie miało wpływ na treść rozstrzygnięcia lub też w jakikolwiek sposób naruszyło ich uprawnienia procesowe. Biorąc pod uwagę, że strony postępowania z zachowaniem terminu złożyły wnioski o uzupełnienie treści decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r., a następnie również odwołanie od tej decyzji, nie sposób uznać, że nawet ewentualny brak publikacji zawiadomienia na tablicach informacyjnych Gminy Łuków i Gminy Wiśniew skutkowałby koniecznością uchylecia tej decyzji. Zatem GDOŚ nie przychyliła się do zarzutów przedstawionych w treści odwołania.

Ponadto w toku postępowania pierwszoinstancyjnego [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] złożyli następujące uwagi (pismo z 27 października 2023 r.):

- w treści raportu należało uwzględnić obowiązek *wymiany stolarki okiennej na nową o podwyższonych parametrach akustycznych, z ewentualnym dodatkowym*

uwzględnieniem zabudowy akustycznej tarasów, balkonów, altan, na wzór rozwiązań w zabudowie biurowo-mieszkalnej wielkomiejskiej;

- raport powinien zawierać analizę wpływu emisji zanieczyszczeń powietrza i hałasu emitowanych przez pojazdy transportu zbiorowego na zdrowie i życie osób zamieszkujących w sąsiedztwie zatok autobusowych;
- inwestor powinien wykazać konieczność budowy przystanków i zatok autobusowych na podstawie uzgodnień z organami jednostek samorządu terytorialnego;
- należy przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36 u.o.o.ś.;
- zatoka autobusowa projektowana w sąsiedztwie nieruchomości należącej do skarżących powinna zostać przesunięta w kierunku terenów niezabudowanych w miejscowości Biardy.

Odnosząc się do zasygnalizowanych wyżej kwestii, należy na wstępie podkreślić, że sprzeciw niektórych osób, wyrażony w stosunku do zaproponowanego kształtu inwestycji (w szczególności planowanego położenia zatok autobusowych), nie uprawnia GDOŚ do zmiany wariantu przedsięwzięcia preferowanego przez inwestora. Ustalenie zakresu przedsięwzięcia, w tym wariantów jego realizacji, jest wyłącznym uprawnieniem podmiotu występującego o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest uprawniony do zaprojektowania odmiennego kształtu przedsięwzięcia ani do wprowadzania nawet częściowych modyfikacji w tym zakresie (w tym np. do przesunięcia projektowanej zatoki autobusowej).

Nie sposób zgodzić się ze stwierdzeniem, że raport powinien zawierać ustalenia co do konieczności wymiany stolarki okiennej oraz innych rozwiązań przeciwhałasowych stosowanych w budownictwie mieszkaniowym w nieruchomościach sąsiadujących z przebudowywaną drogą. Wykracza to poza zakres sprawy dotyczącej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia. Ponadto GDOŚ nie jest organem właściwym, aby tego rodzaju konieczność stwierdzić w treści niniejszego rozstrzygnięcia. Obowiązek wymiany starej stolarki okiennej na okna o podwyższonej izolacyjności akustycznej może natomiast wynikać z art. 135 ust. 3a p.o.ś., zgodnie z którym właściwe organy, tworząc obszar ograniczonego użytkowania, określają m.in. wymagania techniczne dotyczące budynków. Biorąc pod uwagę, że niniejsza sprawa dotyczy przebudowy drogi DK63, obszar ograniczonego użytkowania zostanie wyznaczony przez właściwą radę powiatu na podstawie analizy porealizacyjnej. W przypadku nieruchomości należącej do skarżących jest to Rada Powiatu Łukowskiego. Zatem to ten organ będzie właściwy do określenia wymagań technicznych dla budynków, w tym ewentualnego stwierdzenia konieczności wymiany stolarki okiennej.

W ocenie GDOŚ raport sporządzony w niniejszej sprawie zawiera wymagane analizy co do wpływu przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi. Nie ma natomiast powodu, aby wykonywać odrębną analizę dla „pojazdów transportu zbiorowego, manewrujących na zatokach autobusowych”, w tym na zatoce projektowanej w sąsiedztwie nieruchomości skarżących.

Udział autobusów we wpływie przedsięwzięcia na klimat akustyczny i aerosanitarny został uwzględniony w analizach, o czym świadczą informacje podane w tabelach nr 11, 15 (str. 42, 45 raportu). Udział ten jest jednak marginalny, bowiem dla omawianego odcinka DK63 na rok 2036 (największe natężenie ruchu) prognozuje się średnie dobowe natężenie ruchu 10671 pojazdów, w tym 44 autobusów. Obliczenia stężeń gazów emitowanych w związku z eksploatacją przedsięwzięcia wykazały, że nie dojdzie do przekroczenia dopuszczalnych wartości substancji w powietrzu (str. 13-14 uzupełnienia raportu z 8 kwietnia 2022 r., załącznik nr 20.1, arkusz 1). Nieruchomość należąca do skarżących może natomiast być narażona na ponadnormatywny poziom hałasu. Modelowanie hałasu w receptorze wyznaczonym dla nieruchomości skarżących (R099) wykazało, że pomimo zastosowania tzw. cichej nawierzchni prognozowane jest przekroczenie dopuszczalnego poziomu dźwięku w porze nocy o 2,0 dB (str. 69 uzupełnienia raportu z 6 marca 2023 r., załącznik nr OŚ.17.1, arkusz 1). Zatem raport zawiera niezbędne informacje co do oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (w tym oddziaływania na nieruchomość skarżących), a tym samym spełnia wymagania określone w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz art. 66 ust. 1 pkt 8 lit. c u.o.o.ś. Uwagi skarżących co do konieczności dalszego uzupełniania raportu nie mogą więc zostać uwzględnione. Natomiast biorąc pod uwagę, że z akt sprawy wynika negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na klimat akustyczny, GDOŚ w pkt VI niniejszej decyzji zobowiązał inwestora do wykonania analizy porealizacyjnej, która będzie stanowić podstawę do wyznaczenia zasięgu obszaru ograniczonego użytkowania przez radę powiatu, zgodnie z art. 135 ust. 3 p.o.ś. Obszar ten może zostać wyznaczony m.in. w granicach nieruchomości skarżących.

W ocenie GDOŚ nie było konieczności zorganizowania rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36 u.o.o.ś. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach co do zasady ma charakter gabinetowy, ponieważ charakter sprawy wymaga załatwienia jej w formie pisemnej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest na piśmie i wymaga określenia warunków służących ochronie środowiska, a wynikających z treści zgromadzonej dokumentacji. Do ustalenia stanu faktycznego niezbędne jest przeprowadzenie dowodów z dokumentów, do których należą w szczególności: wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, raport o oddziaływaniu na środowisko, pisma oraz rozstrzygnięcia wydane przez organy administracji, pisma wniesione przez pozostałe strony postępowania, a w postępowaniu drugoinstancyjnym – również treść odwołań. W celu zgromadzenia pełnego materiału dowodowego nie jest zatem niezbędne zorganizowanie rozprawy, ponieważ organy administracji mają obowiązek wydać rozstrzygnięcie na podstawie akt sprawy, w szczególności dokumentacji, o której mowa w art. 80 ust. 1 u.o.o.ś.

W ocenie GDOŚ trudno oczekiwać, że zorganizowanie rozprawy przyczyniłoby się do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania bądź uzgodnienia interesów stron, o którym mowa w art. 89 § 1 i 2 k.p.a. Odwołujący się nie wyjaśnili, w jaki sposób mogłoby dojść do pogodzenia sprzecznych interesów stron, które zostały uwypuklone w trakcie postępowań toczących się przed organami obu instancji. W omawianym przypadku nie było również konieczne przesłuchanie świadków, udział biegłych ani dokonanie oględzin. Rozpatrując wniosek w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ

ocenia dowody o charakterze złożonych analiz, np. dotyczących emisji akustycznej lub emisji zanieczyszczeń do powietrza. Analizy takie zawiera w szczególności raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Pozostałe strony również mają możliwość zasięgnięcia opinii ekspertów kompetentnych do wykonywania tego rodzaju dokumentacji i przedstawienia ich organowi prowadzącemu sprawę. Przeprowadzenie rozprawy nie jest zatem niezbędne do wyjaśnienia przedmiotowej sprawy, bowiem wszystkie dowody, które strony mogłyby przedstawić na rozprawie, i tak należy przeanalizować w ramach postępowania gabinetowego. Tym samym organy pierwszej i drugiej instancji nie były zobowiązane do przeprowadzenia rozprawy administracyjnej w ramach niniejszego postępowania.

Ponadto w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu [REDAKTOWANE] złożył wniosek o nałożenie na inwestora obowiązku zastosowania technologii niepowodujących „jakiegokolwiek zużycia wody” oraz wykorzystujących odpady „w ponad połowie składu” przy produkcji betonu wykorzystywanego do realizacji przedsięwzięcia. GDOŚ nie przychylił się do tej uwagi. Organy ochrony środowiska nie są bowiem właściwe do zobowiązania inwestora do zastosowania konkretnych rozwiązań technologicznych co do produkcji materiałów budowlanych. Wnioskodawcy nie przedłożyli również żadnego dowodu, np. publikacji naukowej, ekspertyzy, wyników badań, które świadczyłyby o zasadności nałożenia takiego obowiązku.

Przed wydaniem niniejszej decyzji organ drugiej instancji, zawiadomieniem z 19 listopada 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.7.2025.KN.12, poinformował strony postępowania, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Z prawa do czynnego udziału w postępowaniu skorzystali [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. W piśmie z 29 listopada 2025 r. pełnomocnik odwołujących się wniósł o umożliwienie mu zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów. Ponadto pismem z 3 grudnia 2025 r. strony wniosły o wyznaczenie nowego terminu na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów, po wydaniu przez GDOŚ rozstrzygnięcia w kwestii rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r.

W odpowiedzi, pismem z 16 grudnia 2025 r., znak: DOOŚ-WDŚI.420.7.2025.KN.14, GDOŚ poinformował odwołujących się, iż jako stronom postępowania, przysługuje im możliwość wglądu w akta sprawy w każdym, uzgodnionym wcześniej, terminie. Skarżący nie skorzystali jednak z przysługującego im uprawnienia i przed wydaniem niniejszej decyzji nie zapoznali się z aktami sprawy ani nie zajęli stanowiska w sprawie.

Odwołujący się wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W ocenie GDOŚ w przedmiotowej sprawie nie zachodzą jednak okoliczności, o których mowa w art. 138 § 2 k.p.a. Nie budzi wątpliwości, że decyzja kasacyjna, o której mowa w przywołanym przepisie, stanowi rozstrzygnięcie o charakterze wyjątkowym, a organ odwoławczy powinien dążyć do wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. W tym zakresie GDOŚ podziela konkluzję zawartą w wyroku WSA w Warszawie z 5 lipca 2016 r., sygn. akt: VII SA/Wa 916/16, w którym Sąd wskazał, że: *organ odwoławczy może powołać się na przepis art. 138 § 2 k.p.a. tylko*

wówczas, gdy wykaże, że przeprowadzenie dodatkowego postępowania wyjaśniającego w granicach art. 136 k.p.a. nie jest wystarczające do rozstrzygnięcia sprawy. W sytuacji bowiem, gdy przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, przewidzianego w art. 136 k.p.a., umożliwia temu organowi prawidłowe załatwienie sprawy, podjęcie przez organ odwoławczy decyzji kasacyjnej z tym uzasadnieniem, że rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania w całości lub znacznej części jest równoznaczne z naruszeniem obu tych przepisów. W przedmiotowej sprawie uzasadnione było przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego, o którym mowa w art. 136 § 1 k.p.a. Uzyskane informacje pozwoliły na przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. ma miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. Z sytuacją taką mamy do czynienia w odniesieniu do części sentencji decyzji oraz do punktów: I.1, I.2, I.3, IV i V decyzji RDOŚ w Lublinie z 21 listopada 2024 r.

Zgodnie z kolei z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ w pozostałej części zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie.

Wobec powyższego, GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wniesć, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji;

- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych;
- skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres do e-Doręczeń: AE:PL-14966-78422-TRCJH-21 lub adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. [REDACTED] – pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, Mosty Katowice sp. z o.o., adres do e-Doręczeń: AE:PL-17154-70759-AAARH-30
2. r.pr. [REDACTED] – pełnomocnik [REDACTED] i [REDACTED], adres do e-Doręczeń: [REDACTED]
3. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 pkt 1 u.o.o.ś. oraz art. 4 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 19 lipca 2019 r. i art. 15 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 13 lipca 2023 r.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie